

شنبه 17 خرداد 1399-14 شوال 1441-6 ژوئن 2020

تحریم هر گونه ارتباط با رژیم صهیونیستی از جانب "امام خمینی" (ش 1346)

تحریم هر گونه ارتباط با رژیم صهیونیستی از جانب "امام خمینی" (ش 1346)، در اوایل خرداد ماه سال 1346 ش، رژیم صهیونیستی اسرائیل به جنگی فراگیر از زمین و هوا و دریا علیه کشورهای همسایه فلسطین دست زد که به نام جنگ شش روز معروف شد. حضرت امام خمینی، رهبر نهضت اسلامی ملت مسلمان ایران که همزمان با مبارزه با رژیم منحوس پهلوی و تبعید در نجف اشرف، بر ضد موجودیت اسرائیل و رژیم صهیونیستی نیز فریاد می‌کشیدند، با صدور بیانیه‌ها، امت اسلام را به اتحاد و نبرد سرنوشت ساز برای ریشه‌کن کردن صهیونیسم و آزادی فلسطین فرا خواندند. ایشان در این بیانیه، ضمن اشاره به اینکه بارها دولت‌ها را از همکاری با اسرائیل بر حذر داشته‌اند، آمده است: "این ماده فساد که در قلب ممالک اسلامی جایگزین شده است، باید با همت و همکاری ممالک اسلامی ریشه‌کن گردد." حضرت امام در این بیانیه تصریح کرده‌اند: "کمک به اسرائیل، چه فروش اسلحه و مواد منفجره و چه فروش نفت، حرام و مخالفت با اسلام است. رابطه با اسرائیل و عمال آن، چه رابطه تجاری و چه رابطه سیاسی، حرام و مخالفت با اسلام است و باید مسلمین از استعمال کالاها و اجناس اسرائیل خودداری کنند." بیانیه امام خمینی (ره) به زبان فارسی و عربی از رادیوی عراق پخش گردید و مرهمی بر دردهای درونی مسلمین نهاد.

حمله مزدورانه آن نعلی به مدرسه فیضیه و کشتار طلاب و فضالای قم (1354 ش)، پس از واقعه خونین پانزدهم خرداد 1342، هر سال روحانیون و اغلب مردم متدین، به یاد شهدای این قیام و غم دوری رهبر و مراد خویش، حضرت امام خمینی (ره)، (که در تبعید به سر می‌بردند) مراسم یادبودی برقرار می‌کردند. مأموران شهربانی و نیروهای اطلاعاتی و امنیتی قم هر ساله، برگزاری چنین یادبودی از طرف طلاب را پیش‌بینی می‌کردند، لذا از عصر چهاردهم خرداد و شب پانزدهم خرداد، آهنگ آماده باش را در شهر قم، خصوصاً در اطراف حرم مطهر می‌نواختند. در سال 1354 ش و در سالروز قیام پانزدهم خرداد، قبل از نماز مغرب و عشاء عده‌ها، از طلاب قصد داشتند که شعارهایی در حمایت از امام و شهدای 15 خرداد 42 سر دهند و تظاهرات را به بیرون از فیضیه بکشاند، ولی این مراسم با حمله مزدوران رژیم پهلوی به طلاب، به خروشی علیه نظام استبدادی تبدیل گردید. هرچند در این روز، این مراسم پایان یافت ولی در روز هفدهم خرداد آن سال، مأموران پهلوی با محاصره و هجوم به مدرسه، طلاب بی پناه را به طرزی وحشیانه مورد ضرب و شتم قرار داده و نزدیک به 350 تن را دستگیر کردند. این قیام نزدیک بود که تمام شهر را فراگیرد ولی با خشونت نیروهای دولتی، این قیام سرکوب شد و مراسم خاتمه یافت. پس از دو الی سه هفته بازجویی و شکنجه دستگیرشدگان، سالخوردگان و نوجوانان آزاد شده، جوانان را به سربازی فرستاده و عاملان اصلی مراسم را به حبس‌های طولانی محکوم کردند.

اعلام ملی شدن بانک‌ها با تصویب شبه‌ای انقلاب (1358 ش)، برای حفظ حقوق و سرمایه‌ها، ملی و به کار انداختن چرخ‌ها، تولیدی کشور و تضمین سپرده‌ها و پس اندازهای مردم در بانک‌ها، ضمن قبول اصل مالکیت مشروع و مشروط و با توجه به نحوه تحصیل درآمد بانک‌ها و جلوگیری از انتقال غیر مشروع سرمایه‌ها به خارج؛ نقش اساسی بانک‌ها در اقتصاد کشور و ارتباط طبیعی اقتصاد مملکت یا مؤسسات بانکی؛ مدیون بودن بانک‌ها به دولت و احتیاج آنها به سرپرستی دولت، لزوم هماهنگی فعالیت‌ها، بانک‌ها با سایر سازمان‌ها، ملی کردن بانک‌ها، فعالیت بانک‌ها در جهت اداری و انتفاعی اسلامی، کلیه بانک‌ها، ملی ایران، ملی اعلام شد. ملی کردن بانک‌ها که توسط دولت موقت اعلام شد، در حقیقت اولین اقدام جمهوری اسلامی ایران در زمینه ملی کردن بخش‌های اقتصادی کشور به شمار می‌رفت.

درگذشت بانوی عالمه حاجه خانم "ربابه الهی" شایگدانه مجتهده امده (1359 ش)، حاجیه خانم ربابه الهی در سال 1294 ش (1335 ق) در شهر اصفهان و در خانواده‌ای متدین به دنیا آمد. وی از کودکی به فراگیری علوم اسلامی پرداخت و بیشتر تحصیلات مقدماتی خود را در محضر پدرش میرزا محمد رضا الهی که از عالمان شهر بود، گذراند. خانم الهی مدارج بالاتر علمی را در نزد شیخ مرتضی اردکانی طی کرد و پس از آن، به مدت چندین سال از محضر پرفیض حاجیه خانم مجتهده امین بهره‌مند گردید تا به مدارج بالای علمی دست یافت. ایشان سپس محفل درسی خود را برپا کرد و طی سالیان متمادی، با رونق بخشی به حوزه علمی خواهران، زنان فاضلی پرورش داد. از حاجیه خانم الهی آثار متعددی بر جای ماند که الجتّه و الرضوان، چهل حدیث لؤلؤ و مرجان و الدرّ و الیاقوت از آن جمله‌اند وی همچنین دوباره، قرآن کریم را تحریر کرد. حاجیه خانم ربابه الهی سرانجام پس از 65 سال عمر بابرکت در هفدهم خرداد 1359 برابر با 23 رجب 1400 ق به علت ابتلا به بیماری سرطان درگذشت و در جوار پدر در تخت فولاد اصفهان به خاک سپرده شد.

رحلت مرجع بزرگ تقلید حضرت آیت‌الله العظمی "سیدحسین روحانی" (1380 ق)، مرجع بزرگ شیعه آیت‌الله العظمی سید حسین طباطبایی بروجردی در سال 1292 قمری در بروجرد متولد گردید.

قیام اسلامی، ملت عراق، علیه استعمار انگلیس، به هدی آیت الله شیرازی (1338 ق، 9)، پس از اعلان جنگ انگلستان به امپراطوری عثمانی در سال 1332 ق (1914 م) و تصرف بصره، علمای بزرگ نجف، حکم به مقابله صادر کردند. در طول سال‌ها؛ گروه‌ها؛ های بعد، رنگی دیگر به خود گرفت و مردم مسلمان با فتوای جهادی میرزا، علیه غاصبان انگلیسی قیام کردند. این حرکت اسلامی به قیام 1920 م عراق مشهور است.

تولد "ابوعبدالله محمد بن اسماعیل بخاری" محدث ششمی آنها، سنت (194 ق)، ابو عبدالله محمد بن اسماعیل بخاری معروف به امام بخاری از محدثین بزرگی است که علم و درایت و وثوق او، مورد قبول همگان می‌باشد. امام بخاری جهت تحصیل و تصحیح احادیث نبوی به سرزمین‌های مختلف سفر کرد و از بزرگان حدیث، استفاده‌ها نمود. وی کتاب جامع صحیح را که به صحیح بخاری معروف است، نگاشت. این کتاب یکی از کتب صحاح سته‌ها؛ (کتب ششگانه‌ها؛ حدیث) اهل سنت و به قولی صحیح‌ترین آن‌ها بوده و حاوی نه هزار حدیث نبوی است که از میان ششصد هزار حدیث استخراج شده‌اند. معروف است که پیش از نقل هر حدیث در آن کتاب، وضو گرفته و دو رکعت نماز می‌خواند. وفات امام بخاری در اول شوال سال 256 ق در 62 سالگی در نزدیکی سمرقند افغانستان روی داد و در همان جا مدفون گشت.

فرود آمدن اولی، سفینه فضایی بدون سرنشین، ب سطح ماه (1966 م) با شدت گرفتن رقابت فضایی بین آمریکا و شوروی برای گردش به دور زمین، از سال 1966 م، دور تازه‌ها؛ ای از این مسابقه برای تسخیر فضا برای دستیابی به کره ماه آغاز شد. در این میان در ابتدا نخستین سفینه فضایی شوروی در چهارم آوریل 1966 م به دور ماه گردش کرد و عکس‌ها؛ ای از کره ماه به زمین ارسال نمود. این مسئله باعث بیشتر شدن رقابت دو ابرقدرت شد تا اینکه دو ماه بعد، در ششم ژوئن 1966 م یک سفینه آمریکایی بدون سرنشین، برای اولین بار بر روی کره ماه فرود آمد و اطلاعاتی از سطح آن به زمین مخابره کرد. با اینکه از آغاز عصر تسخیر فضا، تقدم فناوری با روس‌ها بود، ولی از سال 1968 م به بعد، آمریکایی‌ها به طور محسوسه در این مسابقه پیش افتادند به طوری که در 21 ژوئیه 1969 م برای اولین بار، یک آمریکایی بر روی کره ماه فرود آمد و در آن راهپیمایی کرد.

وی فقیه بزرگوار و عالم وارسته‌ها؛ ای بود که زندگی خویش را در راه پر بار ساختن مکتب فقهی اهل بیت عصمت و طهارت (ع) سپری ساخت. در اصول و رجال از شاگردان حاج سیدمحمد شفیع جابلقی بود و ضمن آشنایی با تاریخ فقه، حدیث و تفسیر را از سیدجعفر کشفی دارابی اخذ کرد. آیت الله بروجردی به حدیث و رجال حدیث، تسلط کامل داشت. دانشور بروجرد در 28 سالگی راهی نجف اشرف گردید و در مدت هشت‌سال از محضر عالمانی هم‌چون آخوند ملامحمد کاظم خراسانی، شیخ‌الشریعه‌ها؛ ای اصفهانی و علامه سیدمحمد کاظم یزدی بهره برد و به مقامی عالی در علم دست یافت. و طبقات روات و محدثین را کاملاً می‌شناخت. ایشان پس از آن ساکن بروجرد گردید ولی به درخواست علما و فضلاء قم، در سال 1363 ق راهی این شهر شد و زعامت حوزه‌ها؛ ای علمیه را برعهده گرفت. این عالم برجسته شاگردان فاضلی را پرورش داد که حضرات آیات مرتضی مطهری، سیدمحمد حسینی بهشتی، جعفر سبحانی، محمدفاضل لنکرانی، ناصر مکارم شیرازی و... از آن جمله‌ها؛ اند. در زمان این شخصیت، در اقصی نقاط جهان و ایران بناها و مساجد عظیمی بنا شد. از جمله مسجد اعظم قم و مسجد بزرگ بندر هامبورگ در آلمان را می‌توان نام برد. تألیفات او عبارتند از: جامع احادیث شیعه، تعلیقه بر اسفار، طبقات رجال، رساله‌ها؛ ای در منطق، حاشیه بر کفایةالاصول، حاشیه بر کفایه‌ها؛ ای شیخ طوسی. ایشان سرانجام در 10 فروردین سال 1340 ش در 88 سالگی در قم رحلت نمود و در حرم حضرت معصومه (س) مدفون گردید.